

29 Απριλίου 2012

Οι θησαυροί του Αγίου Όρους

/ Άγιον Όρος / Άγιον Όρος

Μωυσής Αγιορείτης

Το Άγιον Όρος έχει μια μοναδικότητα αδιαμφισβήτητη. Αυτό δεν το λέμε βαυκαλιζόμενοι για την ιστορία του και την πλούσια προσφορά του, ούτε γιατί κατοικούμε μόνιμα σε αυτό, ούτε γιατί το είπαν και το έγραψαν πολλοί κατά

καιρούς και με ενθουσιασμό το ομολόγησαν. Παρά την επιλεγμένη σιωπή του μιλά με την υπερχιλιόχρονη ιστορία του, τα ανεκτίμητα κειμήλιά του, την καταπληκτική φύση του, τον τρόπο ζωής του και το ήθος των μοναχών του.

Κατά τον μητροπολίτη Μεσογαίας Νικόλαο, “μιλάει εντυπωσιάζοντας, μιλάει εμπνέοντας, μιλάει συγκινώντας, μιλάει συγκλονίζοντας, μιλάει προκαλώντας αλλαγές ζωής, μεταμόρφωση σκέψης, απροσδόκητες αφιερώσεις. Μιλάει πάντοτε πολύ, βαθιά και σε όλους... Είναι πράγματι ένας πολύ ιδιαίτερος τόπος που συνήθως κατανύσει και προβληματίζει. Το Άγιον Όρος έχει ακριβά φυλαχτά, μυστικά σωτήρια και αλήθειες απελευθερωτικές. Γοητεύει συναρπαστικά ακόμη και αυτούς που ποτέ δεν θα περίμενες. Δεν γνωρίζω αν για άλλο μέρος της

Ελλάδας έχουν γραφεί τόσα πολλά.

Οπωσδήποτε η αξία του Αγίου Όρους δεν είναι από τα πολύτιμα κειμήλια και τις άφθαστες φυσικές καλλονές του. Είναι κυρίως ο ήσυχος, ταπεινός, απλός τρόπος της ζωής του. Η παρουσία του Θεού, της Παναγίας και των αγίων. Η προσευχή, η άσκηση, ο αγώνας, το φιλάγαθο και φιλάρετο, το φιλόθεο και το φιλάδελφο, το μισόκακο και το μισόφθονο. Το Άγιον Όρος αναπαύει τους εραστές του απόλυτου, του τέλειου, του Θεού, της αγιότητας και πλήρους αφιερώσεως. Ικανοποιεί σημαντικά λίαν απαιτητικά πνεύματα επί αιώνες απ' όλο τον κόσμο.

Η ησυχία, η γαλήνη, η ηρεμία έφεραν τον ησυχασμό, την πραότητα και ημερότητα. Η κακοπάθεια, η εγκράτεια, η σκληραγωγία. Η αγρυπνία και ορθοστασία έφεραν τη νήψη, την κάθαρση, την ισορροπία. Κατόπιν τον θείο φωτισμό και την κατά χάρη και μέθεξη θέωση στους άξιους, τους ταπεινούς, τους καθαρούς, τους αφοσιωμένους. Το Άγιον Όρος δεν είναι μουσείο με ακριβά εκθέματα προς καλή φωτογράφιση. Είναι το τόπος του Θεού, το Περιβόλι της Παναγίας, ο χώρος των αγίων, η χερσόνησος των αγωνιστών. Οι πολλοί προσκυνητές έρχονται να δουν και να αγγίξουν τα ίχνη του Θεού και των αγίων και να προσκυνήσουν. Τις θαυματουργές εικόνες της Παναγίας, τα τίμια και χαριτόβρυτα λείψανα των αγίων που ευωδιάζουν, τα κατάλευκα, σιωπηλά, κυρτωμένα γεροντάκια.

Παρά το άβατο που επικρατεί στο Άγιο Όρος επί χίλια χρόνια και πλέον το πιο τιμώμενο πρόσωπο ήταν, είναι και θα είναι ένα γυναικείο, της Παναγίας. Οι Αγιορείτες δεν είναι μισογύνηδες. Σέβονται την παράδοση, τιμούν ιδιαίτερα την Παναγία και μαζί της όλο τον ευγενή γυναικείο κόσμο. Καθημερινά μαζί με τα ονόματα των μητέρων και αδελφών τους μνημονεύουν χιλιάδες ονόματα γυναικών σε διάφορες ανάγκες. Το άβατο δεν είναι μια χθεσινοβραδινή νομοθέτηση, ούτε μια παραξενιά των μοναχών. Είναι ασκητικός θεσμός αιώνων και θα πρέπει να είναι σεβαστός απ' όλους και όλες. Γενικά είναι αποδεκτό, κατανοητό και σεβαστό.

Είναι γεγονός πως το Άγιον Όρος στη μακραίωνη ιστορία του πέρασε διάφορες περιπέτειες, κρίσεις και αμφισβητήσεις. Η αγιότητά του όμως, έστω κάποτε και ως μειοψηφία, δεν χάθηκε ποτέ. Ο καθένας ό,τι επιθυμεί ψάχνει και βρίσκει. Το θέμα είναι να μην περιμένουμε τον ανθρώπινο έπαινο λαίμαργα, να μη θέλουμε να ακούσουμε ούτε μία δίκαιη και δικαιολογημένη παρατήρηση, να απαιτούμε από τους άλλους εκτίμηση.

Γι' αυτό μακαρίζω πάντοτε τα μακάρια τους Όρους γεροντάκια, τα σεμνά, τα σιωπηλά, τα φτωχά, τα ταπεινά, τα νηφάλια και ήσυχα, που προσδοκούν μόνο τις θείες αύρες του πνεύματος. Όταν ο άγιος Νεκτάριος πήγε στο Άγιον Όρος, ξεναγήθηκε από έναν ηγούμενο στα κειμήλια της μονής. Όταν ο ηγούμενος τον

πήγε και στο γηροκομείο της μονής, ο άγιος πήγε και ασπάσθηκε ένα γεροντάκι, λέγοντας: Αυτοί είναι, άγιε καθηγούμενε, οι θησαυροί της μονής σας!

Πηγή: <http://www.makthes.gr/news/opinions/58342/>

<http://bitly.com/1FPxBI3>